

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ
تَبَعَّدُ عَنِ الْمُنْكَارِ وَتَرْجِعُ إِلَى الْمُسْكَنِ
اللّٰهُمَّ ارْسِلْ لِي سَلَامًا وَرَحْمَةً وَرَوْحَانِيَّةً

ما خدا را خدا

و ظایف و آرزوها در ماه مبارک رمضان
ترجمه و تنظیمی از دعای ۴۴ صحیفه سجادیه

محمد علی مجذ فقیهی

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

سرشناسه:	مجد فقیهی، محمد علی - ۱۳۴۲، ماه خدا، راه خدا / مؤسسه فرهنگی قرآن و عترت نور فاطمه زهرا
عنوان و نام پدیدآور:	وظایف و آرزوها در ماه مبارک رمضان، ترجمه و تنظیم از دعای ۴۴ صحیفه سجادیه
عنوان دیگر:	تهران: انتشارات حکمت و اندیشه، ۱۳۹۴.
مشخصات نشر:	مشخصات ظاهری:
مشخصات ظاهری:	شابک:
شابک:	فهرست نویسی:
فهرست نویسی:	موضوع:
موضوع:	عنوان افزوده:
عنوان افزوده:	شناسه افزوده:
شناسه افزوده:	ردہ بنڈی کنگره:
ردہ بنڈی کنگره:	ردہ بنڈی دیوبی:
ردہ بنڈی دیوبی:	کتابشناسی ملی:

ماه خدا راه خدا

و ظایف و آرزوها در ماه مبارک رمضان
ترجمه و تنظیم از دعای ۴۴ صحیفه سجادیه

• محمد علی مجید فقیهی

مؤسسه فرهنگی قرآن و عترت نور فاطمه زهرا علیها السلام

ماه خدا راه خدا

دکتر محمد علی مجذفیه

طراحی و گرافیک : محسن داوری نژاد

ناشر: انتشارات حکمت و اندیشه / شاپک: ۹۴-۶۰۰-۹۵۲۷۶-۴-۹

نوبت چاپ: اول، زمستان ۱۳۹۴

شمارگان: ۲۰۰۰ نسخه

قیمت: ۸۰۰۰ تومان

مراکز پخش: [قم](#)، بلوار سمية، خیابان شهید رجایی، کوچه ۹، پلاک ۳۵

مؤسسه نور فاطمه زهرا علیها السلام - تلفن: ۰۲۵-۳۷۷۴۰۰۷۷ - همراه: ۰۹۱۷۷۵۹۹۵۹۹

[تهران](#)، خ انقلاب اسلامی، بین ابوریحان و فلسطین، بین بست مهارت، خانه هنر، پلاک ۴ واحد ۱۳

انتشارات حکمت و اندیشه - تلفن: ۰۲۱-۶۶۴۱۸۲۰۶

www.noorfatemah.org

با قدردانی از همکارانی که در تولید این اثر نقش داشته‌اند

مدیر عامل مؤسسه: محمد جعفر بهگوی

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

آنچه در عالم تکوین بر اساس تقدیر الهی رخ می دهد حامل خیر است اگرچه ظاهری تمحظی داشته باشد و آنچه در عالم تشريع به عنوان فنان الهی به انسان ابلاغ می کرد نیز با هدف خیر سانی به اوست اگرچه گاه انجامش نخت و دشوار نماید.

خیرها چه با چهرا آسان و شیرین و چه با چهرا نخت و تلخ روزنگاری است برای بینایی انسان و راههایی است برای پویایی و شکوفایی او پس آنچه از خدا است برای رشد انسان است و رشد انسان در قرار گرفتن او در مسیر مستقیم الهی است مسیری که با محبت سپری می شود آن کونه که امام

سجاد علیه السلام در دعای اول بیان کرده‌اند: «بَشِّمْ فِي سَبِيلِ مُجَبتِهِ»: انسان هارا در راه محبتش برآنکنیخت.
 ماه رمضان از مهم‌ترین فرصت‌ها است که راه به سوی خدا را به‌موار تمامی سازد و زینه دلدادگی بیشتر
 به خدار افزاییم می‌نماید. شناخت فضیلت و ارزش این ماه به‌ویژه شب قدرش که از هزار شب
 بهتر است و پاسداشت حرمت آن بسیار ضروری است نزیراً کنده‌اشت حرمت چیزی
 و برهه‌مندی از آن مبتینی بر شناخت آن چیز است. امام سجاد علیه السلام در دعای ۴۴ از خداوند
 می‌خواهند که معرفت به فضیلت این ماه را به قلب وی‌الامام فرمایید؛ نزیراً تا اهمیت این ماه دانسته
 تودا از فرصت آن به خوبی استفاده نخواهد شد.

آنچه در پیش روی شماست تطبی موضعی از دعای ۴۴ صحیفه بحدایه است که دعایی
 حضرت در آغاز ورود به ماه مبارک رمضان است که در دو بخش کلی تقسیم می‌کردد:

۱. وظایف ما در این ماه ۲. آرزوها و درخواست هایمان در این ماه، که از شماره کیم تا ششم بیان وظایف است و بیان آرزوها و نیازها در شش عنوان آمده است که تماماً آرزوهای معنوی و ماندگار است که طبق فرمایش امیر مؤمنان علیهم السلام از خدا چیزی را بخواهیم که جمال و زیبایی آن ماندگار باشد. (جهتی جمال) و شایسته نیست که در چنین ماه با غنیمت آرزوهای کوچک و کذرآورده اهمام باشد اگرچه همه آرزوها و نیازها را باید از او خواست، اما اهتمام و احتجاج بیشتر در دعاها از آن آرزویی بلند باید باشد که به رشد شخصیت انسان و نجات او از سقوط در ظلمت و دوری از خداوند و صمود انسان به نور قرب و محبت و معرفت الٰی مربوط است.

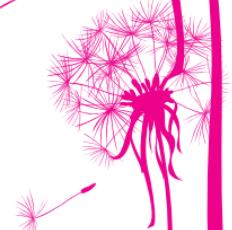
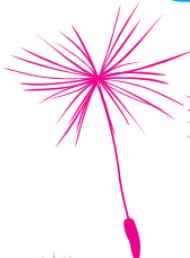
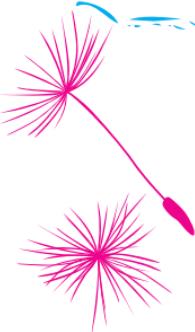
محمدعلی مجید فقیهی

وظایف و برنامه ها

۱

خدایا

تورا سپاس بر همه نعمت هایت
به ویژه نعمت دین و نعمت رمضان

خدا یا تورا
سپاس که همه
نعمت هایت

ب ویژه نعمت دین و نعمت رمضان

- حمد و ستایش خدای را که مارا به حمدش هدایت فرموده
 - الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي هَدَانَا لِحَمْدِهِ
- و مارا از اهل آن قرار داده
 - وَجَعَلَنَا مِنْ أَهْلِهِ
- تا از شگرک زاران احسان شویم
 - لِنَكُونَ لِإِحْسَانِهِ مِنَ الشَّاكِرِينَ
- و پاداش نیکوکاران را برابر (آن حمد) نصیبیان کردند.
 - وَلِيَجْزِيَنَا عَلَى ذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ
- و حمد و ستایش خدای را است که دینش را به ماعطا نموده
 - وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي حَبَّانَا بِدِينِهِ

• وَاحْخَصَنَا بِمِلَّتِهِ

• وَسَبَّلَنَا فِي سُبْلِ إِحْسَانِهِ

• لِنَشْلُكَهَا بِمَتَّهِ إِلَى رِضَوَانِهِ

• حَمْدًا يَتَقَبَّلُهُ مِنَّا وَيَرْضَى بِهِ عَنَّا

• حَمْدًا يَتَقَبَّلُهُ مِنَّا وَيَرْضَى بِهِ عَنَّا

• وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي جَعَلَ مِنْ تِلْكَ السُّبْلِ

• وَحَمْدًا يَتَقَبَّلُهُ مِنَّا وَيَرْضَى بِهِ عَنَّا

زمرة آن راهه قرار داد.

شَهْرَةَ شَهْرَ رَمَضَانَ

- وَمَا رَأَبَهُ آئِينَ خَوِيشَ سَنْزا وَارْمَانَ كَرْدَانِيدَ،
- وَرَاهَهَايِ احْسَانَشَ رَابِرَايَانَ، بَمَوَارِ سَاختَ،
- تَابَهُ لَطْفَ وَبَخْشَشَ او، بَايِمُودَنَ آنَ رَاهَهَا، بَهْ سَوِي

خَشْنُودِيشَ گَامَ بَرْدارِيمَ؛

• حَمْدًا يَتَقَبَّلُهُ مِنَّا وَيَرْضَى بِهِ عَنَّا

• وَحَمْدًا يَتَقَبَّلُهُ مِنَّا وَيَرْضَى بِهِ عَنَّا

زمرة آن راهه قرار داد.

خدایا
قدرشناختی این ماه و شب قدرش
و پاسداشت حرمتش را روزی فرما

- ماه روزه؛ • شَهْرُ الصِّيَامِ
- ماه اسلام؛ • وَشَهْرُ الْإِسْلَامِ
- ماه پاک شدن؛ • وَشَهْرُ الظَّهُورِ
- ماه زدودون آکودکی های درونی و کنایان؛ • وَشَهْرُ التَّمْحِيقِ
- ماه برخاستن و شب نزدہ دارگردان؛ • وَشَهْرُ الْقِيَامِ
- ماهی که قرآن در آن نازل گردید؛ • الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ

- هُدَى لِلْتَّائِسِ وَبَيْنَاتِ مِنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ • تا با دلایل روشن از هدایت و فرقان (جدا سازی حق از باطل) رهنمای مردم باشد؛
- فَبَأَنَّ فَضْيَلَةً عَلَى سَائِرِ الشُّهُورِ
- بِمَا جَعَلَ لَهُ مِنَ الْحُرْقَاتِ الْمَوْفُورَةِ وَ • به بسب آن که حرمت‌های فراوان و فضیلت‌های نمایان برای آن قرار داد؛
- فَحَرَمَ فِيهِ مَا أَحَلَّ فِي غَيْرِهِ إِعْظَاماً
- با حرام نمودن آنچه در ماه‌های دیگر حلال است آن را بزرگ داشت؛

الفضائل المشهورة

لَيَالِي الْأَلْفِ شَهْرٍ

وَجَعَلَ لَهُ وَقْتًا بَيْنَا

لَا يُحِبُّ جَلَّ وَعَزَّ أَنْ يُقَدَّمَ قَبْلَهُ

وَلَا يَقْبِلُ أَنْ يُؤَخْرَ عَنْهُ

- وَبَامْنَوِعَتْ خُورُونَهَا وَآشَامِدِنِهَا، آن را کرمه داشت:
- وزمان معین و مخصوصی برای آن قرار داد:
- وَخَدَّا عَزُوبَلْ جَلَوَانِدَ اخْتَنَ از آن (زمان) را اجازت نهاده:
- وَتَاخِرَ از آن را نیز نمی پذیرد:
- ثُمَّ فَضَّلَ لَيْلَةً وَاحِدَةً مِنْ لَيَالِيهِ عَلَىٰ • آن گاه شبی از شب های آن را بر شب های هزار ماه برتری و فضیلت بخشد:

• وَسَمَّا هَا لَيْلَةَ الْقَدْرِ

- وَآن را «شَبَّ قَدْر» نَامِيدَ.
- تَنَزَّلُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ فِيهَا يَأْذِنُ رَبِّهِمْ . فَرِشْتَكَان وَرُوحٌ^۱ در آن شب به اذن پروردگارشان مِنْ كُلِّ أَمْرٍ
- بِرَأْيِ انجام هِرَامِي فَرُودِ مِي آیِندَ:
- دَرُودٌ سَلَامِي بِأَبْرَكَتْ وَفَرْخَدْكَي پَایِدَارْتَا سَپِیدَه دَمْ :
- بِرْهَرِیک اَزْبَنْدَکَانْش کَه بَخواهَدَ:
- بِهِمَراه آنچه از قَضَائِی خُود اسْتَوار وَمُحْکَم ساخته است:
- سَلَامُ دَائِئِدُ الْبَرَكَةِ إِلَى ظَلْوِعِ الْفَجْرِ
- عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِه
- بِمَا أَحَكَمَ مِنْ قَضَائِهِ

• اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

• وَأَلْهِمْنَا مَعْرِفَةً فَضْلِهِ

• وَإِجْلَالَ حُرْمَتِهِ

• وَالثَّحْفَظُ مِمَّا حَظِّرَتْ فِيهِ

- خدا یا بر محمد و آل او صلوات فرست:
- و به ما الهام فرماداشت فضل و برتری این (ماه) را:
- و بزرگداشت حرمتش را:
- و پر هیزار آنچه بر مادر این ماه حرام فرمودی.

خنک دار
اعضا و جوارح بازدار
از معاصی صریح بازدار
و به طاعت کوادرار
تارو زه حقیقی نصیب کردد

خدایا

اعضا و جوارح را از معاصی بازدار و به
طاعت و ادار تارو زه حقیقی نصیب گردد

- وَأَعِنَّا عَلَى صِيَامِهِ
- بِكَفِ الْجَوَاجِ عَنْ مَعَاصِيهِ
- وَاسْتَعْمَالِهَا فِيهِ بِمَا يُرِضِيكَ
- حَتَّى لَا نُصْغِي بِأَسْمَاعِنَا إِلَى لَغْوِ
- وَلَا نُشَرِّعْ بِأَبْصَارِنَا إِلَى لَهْوِ
- وَحَتَّى لَا نَبْسُطْ أَيْدِينَا إِلَى مَخْطُورِ
- وَمَا رَأَيْنَا بِرَوْزِهِ آنِ يَارِي فِرْمَاءِ
- بِأَنْجَاهِدِهِ اعْصَا وَجْهَهُنَّ ازْنَافَانِيَّةِ
- وَبِكَارِكَرِي آنَهَا دِرْ سِيرَ حَشْنُوِيَّةِ
- تَأْكِنَهُ بِأَكْوَشِهِمْ لَمَيَانَ بِهِ سَقْ لَغْوَهُ بِيُودَهَايِ كَوْشِ نَسَارِيمِ
- وَبِأَچْشَمِهِمْ لَمَيَانَ بِهِ (دِيْن) هَرَآنِچَهِ لَهْوَسَتْ وَغَلْتَ آورَشَابِ نُورَزِيمِ
- وَدَسْتَ لَمَيَانَ رَابِهِ سَوَى حَرَامَ دَرَازَكَنْهِيمِ

- وَلَا تَخُطُّو بِأَقْدَامِنَا إِلَى مَحْجُورٍ
- وَحَتَّى لَا تَعِي بُطُونُنَا إِلَّا مَا أَخْلَلْتَ
- وَلَا تَطِقَ الْسِنَتُنَا إِلَّا بِمَا مَثَلْتَ
- وَلَا تَكْلَفْ إِلَّا مَا يُدْنِي مِنْ ثَوَابِكَ
- وَلَا تَعَاذْلِي إِلَّا الَّذِي يَقِي مِنْ عِقَابِكَ
- وَبَاقِدُمْ هایان به سوی کارهای حرام و ناشایست، گام بزنداریم؛
- وَشَكْمْ هایان جز حلال در خود نکرید؛
- وزبان هایان به غیر آن کونه بیان فرموده، کشوده نکرد؛
- و جز به کاری که به ثواب تو نزدیک است خود را به رنج نیکنیم؛

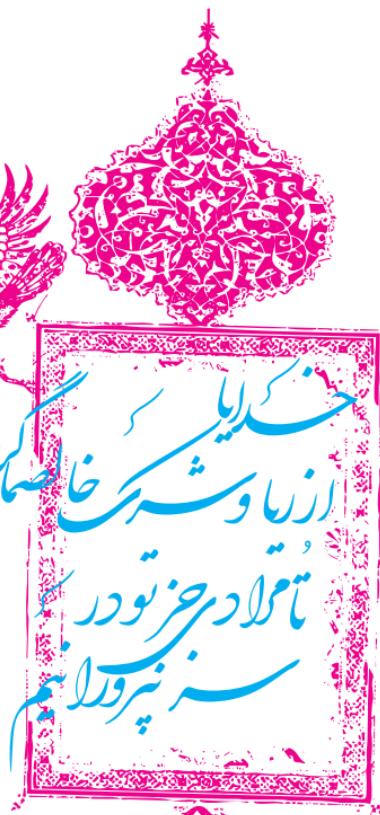

۴

خدایا

از ریا و شرک خالصمان گردان
تا مُرادی جز تو در سر نپورانیم

- نَعَّمَ خَلِصَ ذَلِكَ مُكَلَّهُ آن کاه همه این اعمال را خالص گردان؛
- مِنْ رِئَاءِ الْمُرَأَيِّينَ از ریا و خودنمایی ریا کاران؛
- وَسُمْعَةِ الْمُسَمِّعِينَ واژ شرست طلبی شرست طلبان؛

- تا احمدی را در آن (اعمال) شریک تو نسازیم؛
• لَا نَشْرِكُ فِيهِ أَحَدًا دُونَكَ
- و مرادی جز تو بخویم.
• و لَا نَبْتَغِي فِيهِ مُرَادًا سُوَاكَ

۵

خدایا

توفیق ورود به آستانه طاعت
وحضور در آرمانه قربت راعنایت فرمای

حسکردما
توفیق ورود به
آستانه طاعت
حضور در آرمانه قربت راعنایت فرمای

- اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَسَلِّمْ
- وَقِنَا فِيهِ عَلَى مَوَاقِيتِ الصَّلَوَاتِ الْخَمِيس
- وَدِرَانِ ماهِ بِرَأْوَقَاتِ نَازِهَاتِي پَجْكَاهَ آگَاهِ وَمِنْذَ كَرْمَانِ سَازِ
- بِحُدُودِهَا الَّتِي حَدَّدْتَ
- بِاحْدَادِ وَشَرَاعِي كَمُقرِّرٍ فَرمُودِي؛
- وَفُروضِهَا الَّتِي فَرَضْتَ وَوَظَائِفِهَا الَّتِي وَظَفَّتَ
- وَوَاجِبِي كَوَاجِبٍ فَرمُودِي وَوَظَائِيفِي كَمُوَظِّفٍ سَاختِي؛

٣٠

• وَأَوْقَاتِهَا الَّتِي وَقَّتَ

• وَأَنْزَلْنَا فِيهَا مَنْزِلَةَ الْمُصَبِّينَ لِمَنَازِلِهَا

• الْحَافِظِينَ لِأَرْكَانِهَا

• الْمُؤْدِينَ لَهَا فِي أَوْقَاتِهَا

• عَلَىٰ مَا سَتَّهُ عَبْدُكَ وَ رَسُولُكَ -

• بَهْ آن کونه که بنده ات و فستاده ات - صلوات بر او و آلس باد -

صلواتک علیه و آله

دستور داده است:

• و اوقاتی که مشخص فرمودی:

• و مارا فرود آرد جایگاه کسانی که به منزگاه ها و مرتب های نازدست یافتد:

• و ارکان آن را کناه داشتند:

• و آن را در اوقاتش به جای آوردند:

• عَلَىٰ مَا سَتَّهُ عَبْدُكَ وَ رَسُولُكَ -

صلواتک علیه و آله

- در چکوگنی رکوع و سجود آن
- و در تمامی آداب و مزایای آن؛
- همراه با طهارتی تمام تروکامل تر
- و خوشی آشکار تر و رساننده تر
- و توفيق ده تابانکي و بخشش، با خويشان خود پيونديم و صلنه ارحام به جاي آوريم؛
- في رُكُوعِهَا وسُجُودِهَا
- وَجَمِيعِ فَوَاضِلِهَا
- عَلَى أَتْمِ الظَّهُورِ وَأَسْبَغِهِ
- وَأَنْبَيْنِ الْخُشُوعِ وَأَنْبَلَغِهِ
- وَفَقَنَا فِيهِ لِأَنَّ نَصِيلَ أَرْحَامَنَا بِالْإِرِيرِ وَالصَّلَةِ

• وَأَنْ نَتَعَااهَدَ جِبْرِيلَنَا بِالْأَفْضَالِ وَالْعَطِيَّةِ • وَبَا بَخْشُ وَعْطَا، هَمْ سِيَّكَانَانْ رَامُورْدُونُوازْشْ قَرَادَهِيمْ؛

• وَدَارَلَنْ هَمْيَانْ رَازْحَقْتِيْكْ كَبْهَ آنَهَا تَعْلُقْ كَرْفَتَهَ خَالِصْ نَاهِيمْ؛

• وَأَنْ نُخَلِّصَ أَمْوَالَنَا مِنَ التَّيَّعَاتِ

• وَأَنْ نُظَهِّرَهَا بِإِخْرَاجِ الزَّكَوَاتِ

• وَأَنْ نُرَاجِعَ مَنْ هَاجَرَنَا

• وَأَنْ نُنِصَّفَ مَنْ ظَلَمَنَا

• وَبَا هَرَآنْ كَهْ بِرْ مَاسْتَمْ رَوَانْمُودَهْ اسْتَ ازْدِرِ اَنْصَافْ وَارْدُ شَوِيمْ؛

• وَآنْ رَا بَا پَرْ دَاخْتَ زَكَاتْ پَاكْ كَرْدَانِيمْ؛

• وَبَا كَسَانِي كَهْ ازْمَا دُورِي كَنِيدَهَ اندَآشِي كَنِيمْ؛

• وَبَا كَسَانِي كَهْ ازْمَا دُورِي كَنِيدَهَ اندَآشِي كَنِيمْ؛

- وَبَآنْ كُسْ كِبَا دَشْمَنْيِ وَرْزِيدَهِ اسْتَ رَاهِ مَالْمَتْ دَرْپِيشْ كِيرِيمْ؛
- الْبَتَهْ نَآنْ دَشْمَنْيِ كِهِ دَرْ رَاهِ تَوْ بَرَايِ تَوْ بَا دَشْمَنْيِمْ؛
- زِيرَ آنْ دَشْمَنْيِ اسْتَ كِهِ دَوْسَتِي اشِ رَادِ سَرْنَپَرَوْ رَانِيمْ؛
- وَحَزْبْ وَكْرَوْهِي اسْتَ كِبَا اوْ دَلْ صَافِ نَازِيمْ؛
- وَ(تَوْفِيقِ دَهِ) تَابَا اعْمَالِ پَاكْ بِهِ سَوِيتْ تَقْرَبِ جَويِيمْ؛
- وَأَنْ نُسَالِقَ مَنْ عَادَأَنَا
- حَاشَى مَنْ عُودِي فِيكَ وَلَكَ
- فَإِنَّهُ الْعَدُوُ الَّذِي لَا نُؤَالِيهِ
- وَالْحِزْبُ الَّذِي لَا نُصَافِيهِ
- وَأَنْ نَتَقَرَّبَ إِلَيْكَ فِيهِ مِنَ الْأَعْمَالِ الرَّاكِيَةِ

• وَأَنْوَاعُ الْقُرْبَةِ إِلَيْكَ

• بِمَا تُظْهِرُنَا بِهِ مِنَ الدُّنُوبِ

- بِكُونَهُ أَمِي كَمَا رَأَى كُنَاهَانْ يَأْكُوكَ كُرَدَانِي؛
- وَتَعَصِّمُنَا فِيهِ مِمَّا نَسْتَأْنُفُ مِنَ الْعُيُوبِ • وَازْسَرْ كَيرِي دُوبَارِه عِيوبْ كُنَاهَانْ دَارِي؛
- حَتَّى لَا يُورِدَ عَلَيْكَ أَحَدٌ مِنْ مَلَائِكَتِكَ • تَا آنْچَهْ فَرْشَكَانْتْ بِرْ تَوْعِرَضَهْ مِي كَنَندِ؛
- إِلَّا دُونَ مَا نُورِدُ مِنْ أَبْوَابِ الظَّاغَةِ لَكَ • كُمْتَرْ باشْدَازْ آنْچَهْ مَا بِهِ دَرْ كَاهْتْ مِي آوْرِيمْ : چَه طَاعَتْ وَفَرَمَبَدَارِي اَتِ؛
- وَچَهْ أَنْوَاعُ تَقْرِبِ جَسْتَنْ بِهِ سَوِيتْ .

۷

خدایا
نگهدار تا روزها به غفلت و
شبها را به کوتاهی سپری نکنیم

- اللَّهُمَّ اشْكُنْنِي بِعِبَادَتِنَا إِلَيْكَ
- وَزَيِّنْ أَوْقَاتَهُ بِطَاعَتِنَا لَكَ
- وَأَعِنَّا فِي نَهَارِهِ عَلَى صِيَامِهِ
- وَفِي لَيْلِهِ عَلَى الصَّلَاةِ وَالثَّضَرِيعِ إِلَيْكَ
- وَالْخُشُوعَ لَكَ وَالذَّلَّةَ بَيْنَ يَدَيْكَ

- خدا (این ماه را) از بندگی برای خودت سرشار کردان؛
- و اوقاتش را به اطاعت ما برای خودت آراسته نمای؛
- و یاریان فرماتا روزش را به روزه داری؛
- و شبش را به ناز و زاری؛
- و خشوع و ذلت و خواری در برابر تو، سپری کنیم؛

كَذَلِكَ مَا عَمَّرْنَا

وَلَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ

• حَتَّى لا يَشَهَدَ نَهَارٌ عَلَيْنَا بِغَفْلَةٍ

• بِكُونَةِ اى که تَبَعَ روزش کو، هی بر غفلت مان ندهد:

• وَبَعْثَ شَهْرٍ تَقْصِيرٍ وَكُوتَاهِي مان باشد:

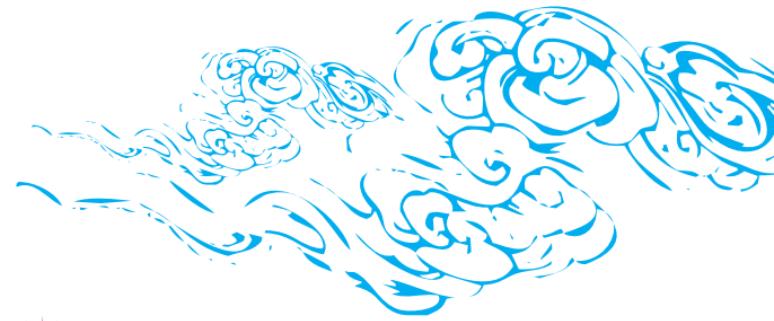
• اللَّهُمَّ وَاجْعَلْنَا فِي سَائِرِ الشُّهُورِ وَالْأَيَامِ • خدا یا در سایر ماه ها و روزها، تا آن زمان که عمر به مادادی،
این کونه مان قرار ده.

آرزوها و نیازها

خدا
نیازهایم عرض کر
درگاه ابر نازت
و آرزوها چشم دوخته
پر کرم بر نهایت

خدا
نیازهایم عرضه درگاه بی نیازت و
آرزوهایم چشم دوخته کرم بی منتهایت

- اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ هَذَا الشَّهْرِ خدایماز تو مسلط دارم به حق این ماہ:
- وَبِحَقِّ مَنْ تَعَبَّدَ لَكَ فِيهِ مِنِ الْبَيْتَانِيَّةِ إِلَى و به حق آن کسی که در آن از ابتداتا اتهایش تورا عبادت کرده است:
- از فرشته ای که مُقْرِّبٌ ساختی:
- مایا سبیری که فرستادی اش:
- مایابنده صالح و شایسته ای که برگزینیده و ویره اش ساختی:
- أَوْعَبِدِ صَالِحٍ اخْتَصَصَتْهُ وقت فناشه
- مِنْ مَلَكٍ قَرِبَتْهُ
- أَوْنَيِّي أَرْسَلْتَهُ
- أَوْعَبِدِ صَالِحٍ اخْتَصَصَتْهُ

• وَأَهْلُنَا فِيهِ

• أَنْ تُصَلِّي عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

• لِمَا وَعَدْتَ أُولَيَاءَكَ مِنْ كَرَمِكَ

• وَأَوْجِبْتَ لَنَا فِيهِ

• تَابِرْمَحْدُوَالْشِّ صَلَواتُ فَرْسَتِي؛

• وَمَا رَادَ إِنْ مَاهٍ، شَايَةٌ وَاهْلُ كَرْدَانِي؛

• بِرَائِي آنَ كَرَمِتِكَ كَمْ بِإِولَيَا وَدُوْسَانَتِ نَوْيَدَ دَادِيِّ؛

• وَمَقْرِرْ فَرْمَابِرَائِي مَاهِ؛

• آنِچَه بِرَائِي كَوْشَيَانِ در اطاعتِ مَقْرِرْ فَرمُودِي.

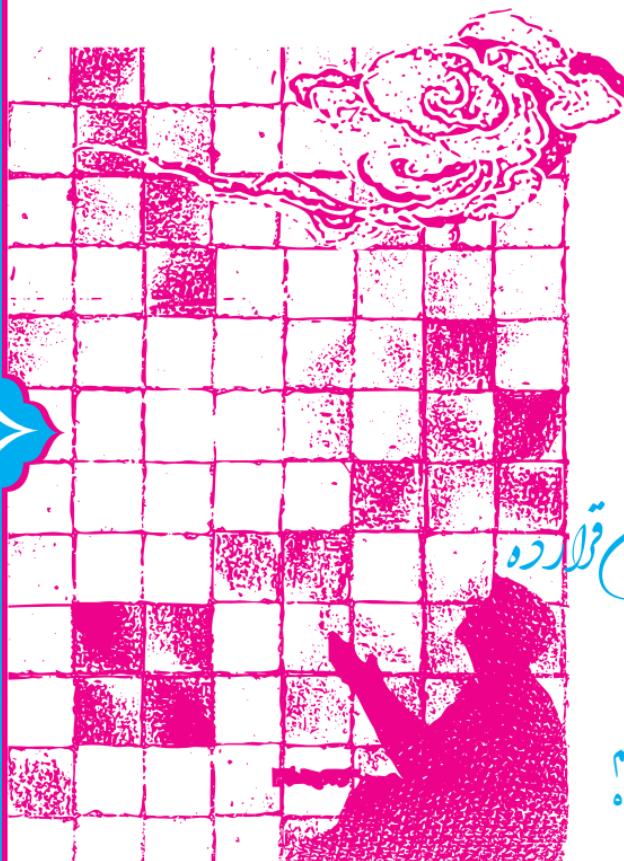

خدا
شایستگان و شایستگی
رادوست داریم
مارا در سلک خوبان و صالحان قرارده

۲

خدا
شایستگان و شایستگی رادوست داریم
مارا در سلک خوبان و صالحان قرارده

- وَاجْعَلْنَا فِي نَظِيرٍ مِّنِ اسْتَحْقَاقِ الرَّفِيعِ • وَمَا را در صُف آنانی قرار ده که به رحمت تو سزاوار جایگاه رفیع و بین گشتند؛
- وَاجْعَلْنَا مِنْ عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ • وَما را از بندگان صالح و شایسته ات قرار ده؛
- آناني که بهشت بین را میراث برده و در آن جاودا نه اند؛ • الَّذِينَ يَرِثُونَ الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

أَنْهُمْ إِلَى رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ

وَمِنَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ

وَهُمْ لَهَا سَايِقُونَ

- وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتُوا وَقُلُونَهُمْ وَجِلَةٌ • وَآتَانِي كه نهایت کوشش را (در طاعت) تو انجام داده و با این حال دل هایشان هراسان است از اینکه به سوی پروردگارشان بازمی کردند؛
- و از آناني که در نیکی هاشتاب می کنند؛
- و بدآن پیش می کیرند.

۱. این جمله اشارت به آن دارد که این افراد با وجود آنکه نهایت سعی خود را در اطاعت خدا نموده اند ولی به آن امید نبسته اند و همیشه قصور و تقصیر خویش را می نگرند و با معرفتی که از خدایشان دارند براين باورند که اعمالشان از عهده آدای حق الهی برخواهد آمد. پس هراسشان از حضور در محضر الهی به اعتبار اعمالشان است که شایسته آن در گاه نبوده و ممکن است مقبول حضرت دوست قرار نگیرد. والا وجودشان سراسر امید به رحمت خدا و اشتیاق به لقای اوست.

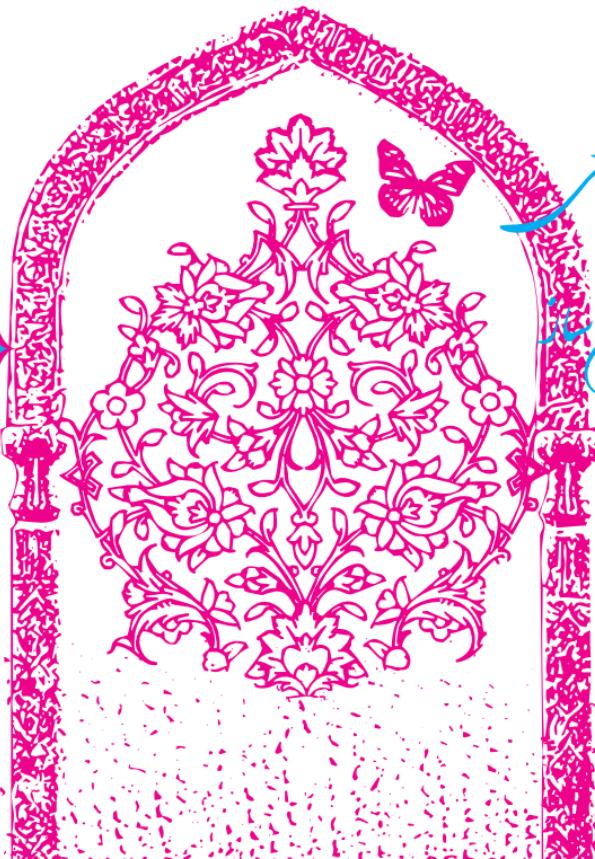
خدایا شک و شر را بیکار
مهلک روح ادم را نه
از این دو سالم و دور نانسی ساز

۳

خدایا

شک و شر ک دو بیماری مهلك روح آدمی اند
از اين دو سالم و دورمان ساز

- اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَجِنَابَتِهِ
- وَجَبَّنَا الْإِلَحَادَ فِي تَوْحِيدِكَ
- وَالْتَّقْصِيرَ فِي تَمْجِيدِكَ وَالشَّائِقِ فِي دِينِكَ • واذکوتا، هی و تقصیر در تمجیدت و از شک و تردید در دینت؛
- واذ ندیدن راهت (و گمرا، هی از آن)؛
- واذ غفلت از حرمت و تعظیت؛
- وَالْعَمَى عَنْ سَبِيلِكَ
- وَالْأَغْفَالَ لِحُرْمَتِكَ

• وَالْإِنْخَدَاعَ لِعَدُوكَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

• اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

• وَإِنْ مِلَّنَا فِيهِ فَعَدِّلْنَا

• وَإِنْ رُغَنا فِيهِ فَقَوِّمْنَا

• وَإِنْ اشْتَمَلْ عَلَيْنَا عَدُوكَ الشَّيْطَانُ

• فَاسْتَرْقِذْنَا مِنْهُ

• واژ فریب خوردن از دشمنت شیطان رجیم.

• خدا یا محمد و آل او صلوات فrst:

• واگر ما در این ماه منحرف شدیم تو مستقیمان کردان؛

• واگر لغزیدیم استوارمان ساز؛

• واگر دشمنت شیطان برما چیزه کشت.

• از دست او نجاتمان بخشم.

خدایا

رفتارهای ناروا و دلبستگی‌های ناسزا،
اسارت بار و شرارت زاست،
از آنها آزادمان گردان

خدایا
رفتارهای ناروا و دلبستگی‌های ناسزا،
اسارت بار و شرارت زاست،
از آنها آزادمان گردان

- اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَسَلِّمْ
- خدا يابر محمد وآل او صلوات فرست؛
- وَإِذَا كَانَ لَكَ فِي كُلِّ لَيْلَةٍ مِنْ لَيَالِي شَهْرِنَا هَذَا
- وَأَكْرَدْ رِهْرَشْب از شب های این ماه؛
- عَفُوتُوا سِيرَانِي را آزاد می کند؛
- رِقَابُ يُعْتَقُهَا عَفْوُكَ

• أَوْيَهُنَا صَفْحُكَ

• فَاجْعَلْ رِقَابَنَا مِنْ تُلُوكَ الرِّقَابِ

• وَكَذَّشْتَ خَطَا كَارَافِي رَامِي بَخْشَيدِ:

• پس مارا از زُمرو آن آزاد شد کان قرار ده:

• وَاجْعَلْنَا الشَّهْرِنَا مِنْ خَيْرِ أَهْلٍ وَأَصْحَابٍ • وَما را از بهترین یاران این ما ه مقرر فها.

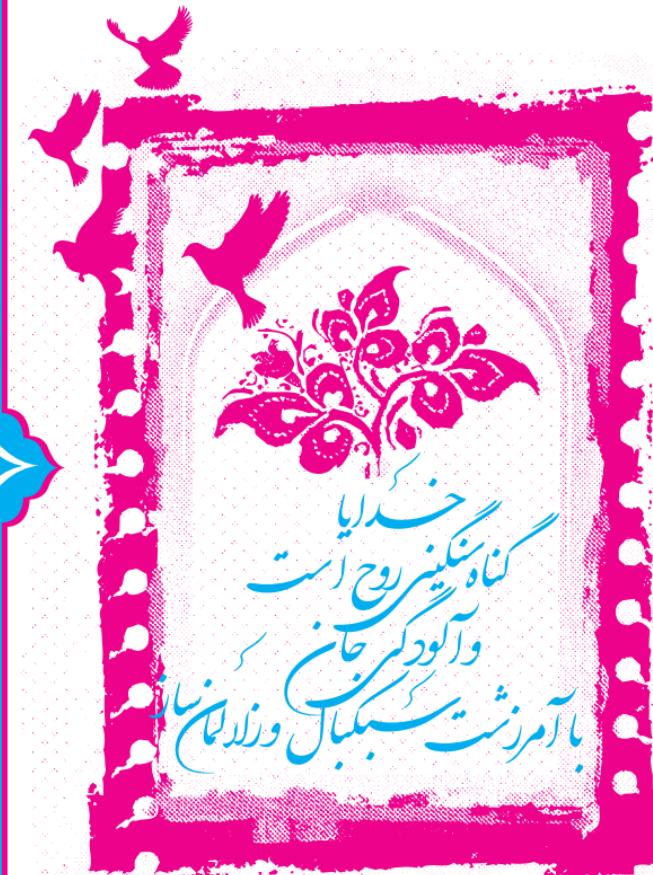

۵

خدایا

گناه سنگینی روح است و آلدگی جان
با امرزشت سبک بال و زلامان ساز

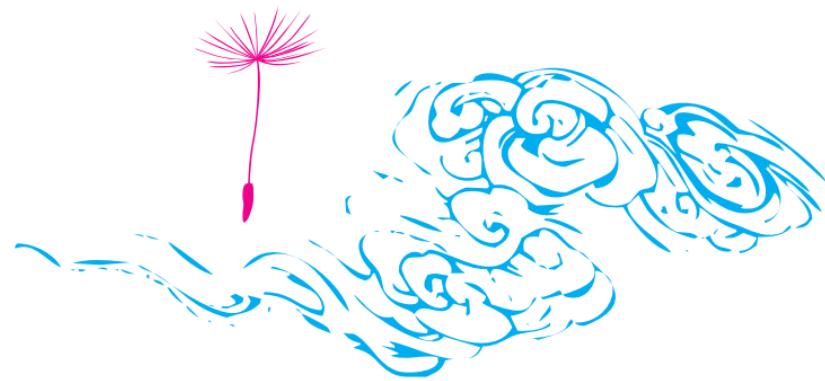

- اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَسَلِّمْ
- وَامْحُقْ ذُنُوبَنَا مَعَ اُنْمِحَاقِ هَلَالِهِ
٦٠
- وَاسْلَخْ عَنَّا تِبْعَاتِنَا مَعَ اُنْسِلَاخِ آيَامِهِ
- خدا یا بر محمد و آل او صلوات فرست؛
- و چون بار یکم ماه به محاق رود و نامید شود کنانهان مارانیز به محاق
برده و نامید کردا ان؛
- و بازوال و سپری شدن روزهای این ماه، کنانهان و پیامدهای
آن را از صحیفه اعمال مان زائل و محوفمایی؛

- حَتَّى يُنْقَضِيَ عَنَّا
- تَأْ (این ماه) سَبْرَى شُود
- وَقَدْ صَفَّيْتَنَا فِيهِ مِنَ الْخَطَيَّاتِ
- در حالی که از خطاها و آکوکی ها صفائمان دادی؛
- وَأَخْلَصْتَنَا فِيهِ مِنَ السَّيِّئَاتِ
- واژگنان رهابی و نجاتمان بحثیدی.

خدا
پیروی از محمد ﷺ و آلس‌بیت راه رسیدن
به توسیت در دایرهٔ مودت آنان فرمان ده

خدا

پیروی از محمد ﷺ و آلس‌بیت راه رسیدن
به توسیت در دایرهٔ مودت آنان فرمان ده

• اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

• فِي كُلِّ وَقْتٍ وَكُلِّ أَوَانٍ وَعَلَى كُلِّ حَالٍ

• عَدَدَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى مَنْ صَلَّيْتَ عَلَيْهِ

• وَأَضْعَافَ ذَلِكَ كُلِّهِ

• بِالْأَضْعَافِ الَّتِي لَا يُحْصِيهَا غَيْرُكَ

• إِنَّكَ فَعَالٌ لِمَا تُرِيدُ

• خدا يا بِرْحَمَةِ دُولَةِ آلِهِ صَلَواتُ فَرَسْتَ:

• در هر وقت و هر زمان و هر حال؛

• به را نمایزه که بر دیگران صَلَواتِ فَرَسْتادی؛

• و بلکه بیشتر و چندین برابر بهم آنها

• آن قدر که تعدادش را جزو شمارش تو انداز کند؛

• همانا آنچه را اراده فرمایی انجامش می دهی.